

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 24T/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115012355
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2115012355.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Katarínou Batisovou, v trestnej veci obžalovaného Z. X., trestne stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 18. mája 2017 takto

rozhodol:

I.

O b ž a l o v a n ý : Z. X., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom K., ul. N. č. XXXX/XB, t.č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Ilava,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

v čase od 23:00 hodiny dňa 30.03.2015 do 02:30 hod. dňa 31.03.2015 v Hlohovci na ul. Q. bez použitia násillia vnikol do bytového domu s popisným číslom 2400/30 a 2399/14 a to tak, že najskôr nezisteným predmetom vylomil vstupné dvere do spoločných pivničných priestorov bytového domu s popisným číslom 2400/30, prišiel ku dverám bicyklárne, na ktorých vylomil vložku zámku a odcudzil dámsky horský bicykel zn. X. Y., hnedo striebornej farby s nosičom a z týchto priestorov preč, čím takto svojím konaním spôsobil majiteľovi bicykla V. Z., nar. X.X.XXXX, trv. bytom K. ul. Q. č. XXXX/XX škodu vo výške 20,-€ a poškodením obidvoch dverí spôsobil škodu R.. V. K.ar. XX.XX.XXXX, trv. bytom K., ul. Q. XXXX/XX v doposiaľ nezistenej výške, následne sa presunul k bytovému domu s popisným číslo XXXX/XX, kde bez použitia násillia vnikol dovnútra, prešiel cez spoločné priestory na prízemie až k miestnosti s latkovými pivnicami, kde nezisteným predmetom vypáčil kovovú petlicu na latkových drevených dverách pivnice nachádzajúcej sa na ľavej strane patriacej G. N., vnikol do pivnice, kde poprehadzoval veci nachádzajúce sa v tejto pivnici a odcudzil z nej balík igelitových vriec, 2 ks koreničiek, krabicu s obsahom 12 ks sklenených pohárov o objeme 0,1 l, darčekovú krabicu, 18 ks vianočných gúľ striebornej farby, 2 ks elektrických žiaroviek - osvetlenie, 5 ks náhradných žiaroviek - osvetlenie, 4 ks pyramídových sviečok bordovej farby, 3 ks ozdobnej vianočnej organzy, igelitovú tašku s obrusmi s vianočnými motívmi, igelitovú tašku s vianočnými dekoráciami, 18 ks žiaroviek, ďalekohľad 12 x 32 v čiernom textilnom púzdre, igelitovú tašku s elektrickými zástrčkami a vypínačmi, následne prešiel oproti k druhej pivnici patriacej N. Q., na ktorej nezisteným predmetom vypáčil kovovú petlicu na latkových drevených dverách a takto vnikol do tejto pivnice odkiaľ odcudzil 3 ks konzerv hrášku zn. Z. o objeme 200 g, 5 ks konzerv mandarínok značky Q. o objeme 314 ml, 3 ks krmiva pre ryby značky X. N. o obsahu 2 kg, 6 ks plastových fliaš značky W. o objeme 2,25 l, 6 ks plastových fliaš značky B. o objeme 2,25 l, ďalej prešiel chodbou do vedľajšej miestnosti s latkovými pivnicami, kde z poslednej pivnice nachádzajúcej sa na ľavej strane patriacej W.. K. B., nezisteným predmetom vypáčil kovovú petlicu na latkových drevených dverách a z tejto pivnice odcudzil 3 ks konzerv tuniaka značky Q. o objeme 185 g, 3 ks konzerv tuniaka značky L. W. o objeme 160 g, 1 konzervu tuniakových filetov značky L. W. o objeme 150 g, 4 ks konzerv tuniaka značky L. W., o objeme 160 g, 2 ks konzerv tuniaka W. značky L. W. o objeme 160 g, 4 ks plechovic hrášku značky Z. o objeme 425 ml, 4 ks konzerv mexico značky Z. o objeme 425 ml, 2 ks konzerv kukurice značky Z.

o objeme 425 ml, 5 ks konzerv hrášku značku Z. o objeme 580 ml, 2 ks konzervy ananásu značky La O. o objeme 565 g, 10 ks konzervy kukurice značky Z. o objeme 580 ml, kečup značky K., papierové utierky do auta značky X., ručnú pumpu na pneumatiky značky M., 6 ks plechovic piva značky Z. - radler nealko, uterák značky H. Klein, bielo-modrej farby, igelitovú tašku modrej farby, 14 ks údených klobás, 2 ks údenej panenky, 3 ks mlieka 1,5% polotučné značky N. H., 2 ks džúsu značky B. o objeme 1l, 6 ks piva radler značky M. mních, - grep o objeme 0,5l, 2 ks plastových fliaš značky H. Cola o objeme 2,5l, 1 ks konzervy kukurice, značky Z., 1 ks konzervy hrášku, značky Z., 5 ks plastových fliaš, značky Ice Tea - broskyňa, o objeme 1,5 l, 6 ks piva značky Z. o objeme 0,5l, s odcudzenými vecami odišiel na neznáme miesto, čím takto svojim konaním spôsobil majiteľovi pivnice G. N., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom K. ul. Q. č. XXXX/XX škodu krádežou vo výške najmenej 100,-€ a poškodením pivnice škodu vo výške 30,-€, Kataríne Q., nar. XX.XX.XXXX, tr.bytom K. ul. Q. č. XXXX/XX škodu krádežou vo výške najmenej 50,-€ a poškodením pivnice škodu vo výške 30,-€ a W.. K. B., nar. 27.03.1977, tr. bytom K. ul. Q. č. XXXX/XX škodu krádežou vo výške najmenej 171,-€ a poškodením pivnice škodu vo výške 30,-€,

t e d a

prisvojil si cudziu vec, tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním a súčasne neoprávnene vnikol do obydlia iného a tam neoprávnene zotrval,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 44 Trestného zákona súd u obžalovaného Z. X. upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, nakoľko na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a považuje za dostatočný úhrnný trest odňatia slobody, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.11.2015, právoplatným dňa 04.07.2016, sp.zn. 30T/114/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 14.07.2016, sp.zn. 5To/16/2016, vo výmere 17 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obvinenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému R.. V. K., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom K., ul. Q. č. XXXX/XX, škodu vo výške 131,60 eur.

II.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku sa

obžalovaný Branko X., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom K., ul.N. č. XXXX/XB, t.č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Ilava, spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava č. 4Pv 171/15-23 zo dňa 17.12.2015, trestne stíhaný pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 10.12.2013 v K., uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, so spoločnosťou G. plus a.s., na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 500,- €, ktorý sa zaviazal splatiť aj s príslušnými úrokmi a servisným poplatkom v 13 mesačných splátkach, konkrétne v troch mesačných splátkach vo výške 3,- € a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach po 81,40 €, kde pri spisovaní zmluvy obvinený uviedol, že je zamestnaný u živnostníka W. Y., W. 7, Z. Z., R. XXXXXXXXX ako stavebný pracovník s čistým mesačným príjmom 691,64 €, pričom pri kontrole týchto údajov predložil pracovnú zmluvu a výplatné pásky za posledné tri mesiace, v skutočnosti však nikde nepracoval, nemal žiadny príjem a už pri spisovaní žiadosti vedel, že vzhľadom na svoje majetkové a

finančné pomery nebude mať z čoho predpísané splátky uhrádzať, do dnešného dňa splátky neuhradil, čím spoločnosti G. plus a.s., M. Q. 7, Z., R. XXXXXXXX, spôsobil škodu vo výške 682,25 €,

o s l o b o d z u j e

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť G. B. a.s., so sídlom M. Q. 7, XXX XX Bratislava, IČO: 35 717 769 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 21.12.2015 bola Okresnému súdu Trnava doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Trnava na obžalovaného Z. X. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov B. M., W. K., E. W., N. X., Z. L., L. K., W. Q. a W. Y., čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný Z. X. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučenia podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe pod bodom 1 sa cíti byť vinný (ohľadom skutku 2 obžaloby sa cíti byť nevinný). Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne. Súd následne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia sa jeho vyhlásenie bude považovať za priznanie spáchania skutku a že súdom prijaté vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora a prítomných poškodených v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe pod bodom 1, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že vykoná dokazovanie súvisiace s výrokom o náhrade škody a treste. Tu treba uviesť, že napriek tomu, že sám prokurátor navrhol súdu, aby prijal vyhlásenie obžalovaného, neskôr žiadal skutok prekvalifikovať na zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona.

Z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok úprimne oľutoval.

Obžalovaný ku skutku 2 uviedol, že úver si vybavoval cez L. K., kamaráta, ktorý mu dal číslo na E. W.. Povedal mu, že keď je nezamestnaný, že si môže zobrať úver 500 eur, že ona mu to vybaví. Nemal vedomosť, že tam E. W. dopisuje zamestnávateľa, pýtala od neho len občiansky preukaz, len jedenkrát sa stretli. Bolo to doma, kde býva s matkou, asi večer o 20 hodine. Ona tam vypísala papiere podľa jeho občianskeho preukazu, vypísala splátkovú knižku, vyplatila mu peniaze na ruku, z ktorých peňazí si odrátala 50 eur prvú splátku a nejaký domáci servis. V tom čase bol nezamestnaný, pracoval brigádne, chodil upratovať po baroch, do N. robiť inventúry. W. mu povedala, že aj keď nebude mať na celú splátku, bude môcť splácať aj po 15 eur, podľa toho koľko bude môcť. Pri spísaní zmluvy bola prítomná jeho neter N. O. a jeho mama. Dva dni alebo o týždeň po zaplatení úveru ho kontaktovala pani L., ktorá za ním prišla aj s W., overiť si jeho totožnosť, pýtala sa ho, či on uzatváral zmluvu, v akej hodnote. Od E. W. bral úver aj G. Z., L. K., B. M., X. Z., O. Z., R. N., W. N.. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere nečítal, len počúval pani W.. Vyslovene jej povedal, že je nezamestnaný, a ona mu povedala, že väčší úver ako 500 eur tak nedostane. Keď podpisoval klientsku kartu meno zamestnávateľa tam uvedené nebolo. On ju od nej ani nedostal (obžalovaný predložil k nahliadnutiu originály, čo dostal od E. W., avšak bez klientskej karty. E. W. žiadala od neho okrem občianskeho preukazu aj nájomnú zmluvu, nakoľko bývajú v nájme.

Z výpovede svedkyne B. M. (splnomocnená zástupkyňa poškodenej spoločnosti G. B. a.s.) na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že spoločnosť G. B. a.s. uzatvorila cez E. W. dňa XX.XX.XXXX zmluvu s obžalovaným v mieste jeho prechodného bydliska a to vo výške 500 eur. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančnej hotovosti vo výške 500 eur, ktorú sa zaviazal splácať v splátkach (prvé tri po 2,50 eur a ďalšie vo výške 68,25 eur). Spoločnosťou je poskytovaný úver len žiadateľovi, ktorý má stabilný príjem. V tomto prípade bolo uvedené E. W., že je zamestnaný u zamestnávateľa W. Y., tento pomer mal byť na dobu neurčitú po uplynutí skúšobnej doby. Všetky údaje mala overiť E. W.. Všetky doklady pracovná zmluva, tri výplatné pásaky, občiansky preukaz slúžili k nahliadnutiu a neprikladali sa k zmluve. Povinnosťou E. W. bolo, aby si zamestnávateľa overila telefonicky. Údaje nadiktovala pani L. a schvaľovací proces prebiehal u pani L.. Nie je možné, aby o 20 hodine obchodná zástupkyňa navštívila obžalovaného, vypísala všetky údaje, zároveň zavola manažérovi, ktorý by schválil úver a bol by úver vyplatený. Keby klient uviedol, že je nezamestnaný, spoločnosť mu úver neposkytne. Má vedomosť, že v prípade E. W., táto mala viac klientov, ktorí boli nezamestnaní. Zo strany E. W. došlo k porušeniu podmienok spoločnosti. Bolo povinnosťou E. W., aby si pravdivosť tvrdení obžalovaného overila. Tieto povinnosti vyplývajú zo záväzných pravidiel obchodných zástupcov. Odmena pre sprostredkovateľov úveru bola daná, bola to provízia s výberov, splátok od klientov a poskytnutie úveru.

Z výpovede svedkyne W. K. vyplynulo, že je matkou obžalovaného. Jej syn a E. W. prišli k nej domov, a hovorili o pôžičke, na čo ona zareagovala, že aká pôžička, že veď jej syn je nezamestnaný. Ona povedala, že majú akciu, že do 500 eur keď si vezme úver, nemusí byť zamestnaný. Ona sama vedela, že nepracuje. Vypísala papiere, ponáhľala sa, lebo mala doma deti, vyplatila mu peniaze a odišla. Potom za dva dni doniesla tlačivá, nebola doma, vnučka ich preberala. Bolo to nejakú dobu pred 20 hodinou. E. W. chcela doklady M., ale keďže bývajú v nájme, ukazovala sa nájomná zmluva. Súd prečítal vzhľadom na rozpory jej výpoveď z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že v čase uzatvárania zmluvy bola doma len ona, syn podpísal zmluvu, predložil potvrdenie o zamestnaní a ešte nejaký doklad, nevie presne čo to bolo, ona varila v kuchyni. Peniaze dostal od pani W.. Po prečítaní tejto výpovede uviedla, že vyšetrovateľ prišiel k nej domov, niečo podpisovala, ale si to nečítala. Podpisovala aj prázdne papiere. To čo bolo prečítané, to v prípravnom konaní nepovedala. Z uznesenia MV SR zo dňa 14.06.2016 vyplýva, že vec podnetu z Okresnej prokuratúry Trnava pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa a zločinu marenie spravodlivosti, ktorého sa mal dopustiť príslušník PZ tým, že dňa 06.11.2015 v procesnom postavení svedka v K. vypočul W. K. tak, že ňou uvádzané skutočnosti sa nezhodovali so skutočnosťami zapísanými v samotnej zápisnici bola odovzdaná na disciplinárne konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že samotný vyšetrovateľ potvrdil, že kolega U. sa predmetného úkonu nezúčastnil a zápisnicu podpísal dodatočne a tento postup je neprístupný. Treba tiež konštatovať, že obhajkyňa obvineného nebola o tomto úkone upovedomená.

Z výpovede svedkyne E. W. vyplynulo, že (vypovedala jedenkrát, druhýkrát odmietla vypovedať s odôvodnením, žeby si mohla privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania) ju oslovi obžalovaný, ktorý chcel úver. Bolo treba uviesť meno, priezvisko, rodné číslo, adresu trvalého bydliska a zamestnávateľa. Potom volala pani L., ktorá je asi po hodine oznámila, že môže spísať úver. Prišla na E., spísali úver, potom zavola pani L. ohľadom príjmov a výdavkov a ona jej oznámila, že úver je schválený. Vypísali ostatné zmluvy. Asi po dvoch troch dňoch pani L. odkontrolovala obžalovaného. Spisovali to v kuchyni, bola tam nejaká staršia pani, ale aj odbehovala. Myslí, že aj s ňou potom uzatvárala zmluvu. Obžalovanému vysvetlila podmienky zobrať úveru. Mal si obžalovaný pripraviť občiansky preukaz, pracovnú zmluvu, výplatné pásaky a výpis z účtu. Tieto doklady jej aj predložil. Pravdivosť dokladov si ona neoverovala, pretože všetko poslala pani L.. Overovať to mala aj ona, aj pani L.. Všetky listiny, ktoré sa nachádzajú v spise spisovala ona na základe údajov, ktoré je predložil obžalovaný. Zamestnávateľa W. Y. nepozná, ale obžalovaný jej ukázal pracovnú zmluvu a výplatné pásaky. Províziu za túto zmluvu od spoločnosti dostala. Prvýkrát obžalovaný jej povedal zamestnávateľa ako ju stretol alebo jej volal. Spoločnosť si vždy musela overovať zamestnávateľa. Skúmalo sa to len tak, že sa zamestnávateľovi zavolalo, neoverovalo sa to cez Sociálnu poisťovňu. Všetko vypisovala ona, a nasledujúci deň odovzdala všetko pani Romanekovej. Obžalovanému tiež listiny odovzdala. Nevedela, že obžalovaný je nezamestnaný. Neuvedomila si, že spisovala zmluvy klientom, ktorí mali rovnakého zamestnávateľa. Skončila pracovný pomer s uvedenou spoločnosťou, lebo klienti neplatili splátky.

Obžalovaný k jej výpovedi uviedol, že svedkyňa vedela, že je nezamestnaný, chcela od neho len občiansky preukaz a nájomnú zmluvu, nič iné.

Súd vykonal aj konfrontáciu medzi svedkyňou W. a K., avšak obe zotrvali na svojich výpovediach.

Z výpovede svedkyne N. X. vyplynulo, že obžalovaný je jej krstný otec, bolo večer 20 hodín. Sa čudovala, že si berie pôžičku, keď je nezamestnaný. O dva dni tá pani prišla a povedala, že má zbehnúť dole, že doniesla papiere. Nebola pri tom ako sa spisovali papiere. B. W. bola pri tom, keď obžalovanému hovorila, že prečo si berie úver keď je nezamestnaný, ona hovorila, že majú akciu. A potom je obžalovaný povedal, že mu pôžičku schválili.

Z výpovede svedkyne Z. L. vyplynulo, že s obžalovaným ako klientom sa stretla len raz, poskytol jej kontrolný podpis, ktorý musí odovzdať vo firme. Obchodný zástupca pri klientovi zistil osobné údaje, ktoré sa nahadzovali do počítača, zároveň mal zistiť kde pracuje, overiť si jeho zamestnanie. Keď bolo všetko v poriadku, malo sa dohodnúť stretnutie kde sa vypísala zákaznícka karta, na základe ktorej bol alebo nebol poskytnutý úver. V prípade, že bolo všetko v poriadku sa vypísala zmluva a poskytli sa peniaze. Jej úlohou bolo do 2 týždňov sa skontaktovať s klientom, ak nebola prítomná pri spísaní zmluvy a vyžiadať si od neho kontrolný podpis. V niektorých prípadoch si ona overovala zamestnávateľa, a to vtedy keď išlo o nového obchodného zástupcu alebo bol to nový klient, ktorého ešte nepoznali. Klient mal predložiť pracovnú zmluvu, výplatné pásky za posledné tri mesiace, telefonický kontakt na zamestnávateľa, pretože obchodný zástupca mal tohto zamestnávateľa preveriť. E. W. je povedala, že údaje si u obžalovaného preverovala. Obchodný zástupca musel mať v k dispozícii občiansky preukaz a ešte nejaký doklad, že klient niečo platí, M., telefón a tiež pracovnú zmluvu. S menom W. Y. sa stretla viackrát na zmluvách, ktoré spisovala E. W.. Aj overovala tohto zamestnávateľa, zdvihol pán, ktorý sa predstavil Y. a potvrdil zamestnanie všetkých, na ktorých sa pýtala.

Z výpovede svedka L. K. vyplynulo, že si od spoločnosti G. B. a.s. bral úver, ktorý spisovala E. W., pričom nepredložil nič, žeby bol zamestnaný. Nevie či o tom mala W. vedomosť. Marí sa mu, že aj obžalovaný si bral úver. Na ulici W. chodilo viacero ľudí podpisovať zmluvy, ktorí boli drogovu závislí a nezamestnaní.

Z výpovede svedka W. Q. vyplynulo, že pozná osobu W. Y., že u neho pracoval istú dobu. Asi v roku 2014. Používal telefónne číslo XXXX XXXXXX, ktoré poskytol aj obžalovanému. E. W. je jeho družka. Aj on dostal od spoločnosti G. B. a.s. úver. E. spisovala E. W.. A ako zamestnávateľa uviedol W. Y.. Za to bol aj právoplatne odsúdený.

Obžalovaný k tejto výpovedi uviedol, že nie je pravdou, žeby mu svedok dal jeho telefónne číslo.

Z výpovede svedka Michala Y. vyplynulo, že vykonával živosť skoro do konca roku 2013, avšak nezamestnával nikoho. Nepozná osoby Z. X., W. Q. a E. W.. Raz mu nejaká spoločnosť volala ohľadom nejakého rumunského zamestnanca. Telefónne číslo XXXX XXXXXX nikdy nepoužíval.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva, zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Z odborného vyjadrenia k výške škody (č.l. 141 - 143) vyplýva, že dámsky horský bicykel zn. X. Y. zakúpený v roku 2008 má hodnotu 150 eur, balík igelitových vriec 15 eur, 2 ks koreničiek 4 eur, krabica s obsahom 12 ks sklenených pohárov 24 eur, darčeková krabica 7 eur, 18 ks vianočných guľ 12 eur, 2 ks elektrických žiaroviek 3 eur, 5 ks náhradných žiaroviek 5 eur, 4 ks pyramídových sviečok 8 eur, 3 ks ozdobnej vianočnej organzy 10 eur, igelitová taška s obrusmi 15 eur, igelitová taška s vianočnými dekoráciami 20 eur, 18 ks žiaroviek 20 eur, igelitová taška s elektrickými zástrčkami a vypínačmi 50 eur, igelitová taška modrej farby 1 eur, ďalekohľad 12 x 32 25 eur, 3 krmivá pre ryby 15 eur, 3 ks konzervy hrášku zn. Z. 200 g 3 eur, 5 ks konzerv značky Q. 314 ml 5 eur, 6 ks plastových fliaš W. 2,25 l 8,76 eur, 6 ks plastových fliaš B. 2,25 l 8,76 eur, 3 ks konzerv tuniaka značky Giana 185 g 3 eur, 3 ks konzerv tuniaku zn. L. mare 160 g 3 eur, 1 konzerva tuniakových filetov 150 g 1 eur, 4 ks konzerv tuniaku L. mare 160 g 4 eur, 2 ks konzerv tuniaku W. značky L. mare 160 g 2 eur, 4 ks plechovic hrášku Z. 425 ml 5 eur, 4 ks konzerva W. značky Z. 425 ml 5 eur, 2 ks konzerva kukurice Z. 425 ml 3,06 eur, 5 ks konzerv hrášku Z. 580 ml 4 eur, 2 ks konzervy ananásu zn. La O. 565 g 2,60 eur, 10 ks konzervy kukurice značky Z. 580 ml 4 eur, 1 ks plastová fľaša kečup zn. heinz 1,35 kg 1,50 eur, 6 ks plechovic piva Z. radler nealko 0,5 l 5,82 eur, 14 ks údených klobás 14,40 eur, 2 ks údenej panenky 23,40 eur, 3 ks mlieka N. H. 1 l 2,58 eur, 2 ks džús značky Pfanner 1 l 2 eur, 6 ks piva radler značky Smädný mních grep 0,5 l 6,30 eur, 2 ks

plastových fliaš značky H. H. 2,5 l 3 eur, 1 ks konzerva kukurice Z. 580 ml 4 eur, 1 ks konzerva hrášku Z. 580 ml 4 eur, 5 ks plastových fliaš R. G. broskyňa 1,5 l 10,50 eur, 6 ks piva Birell 0,5 l 5,82 eur, 1 ks papierové utierky do auta X. 3 eur a 1 ks ručná pumpa na pneumatiky zn. M. 10 eur.

Z faktúry č.l. 144 vyplýva, že oprava 1 ks dverí a a 3 ks kovových zárubní stála 120 eur. Z bloku č.l. 145 vyplýva, že 2 ks zámok stál 11,60 eur.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.12.2013 vyplýva, že E. W. na základe plnej moci za G. B. a.s. uzatvorila s obžalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere a dlžník sa veriteľovi zaviazal zaplatiť istinu vo výške 500 eur, úrok vo výške 100 eur, servisný poplatok 90 eur. Z klientskej karty vyplýva, žeby obžalovaný mal pracovať u zamestnávateľa W. Y., W. XXXX/X, Z. Bystrica, IČO: XXXXXXXX už 7 mesiacov s pracovným zaradením Stavebný pracovník a zamestnávateľ mal mať t.č. XXXXXXXXXX. Obžalovaný podpísal aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, rozhodcovskú zmluvu, zmluvu o poskytovaní domáceho servisu a dohodu o zrážkach zo mzdy.

Z výpisu zo Živnostenského registra vyplýva, že W. Y., IČO: XXXXXXXX skončil podnikateľskú činnosť k XX.XX.XXXX.

Z platobného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 23.02.2016 vyplýva, že obžalovaný bol zaviazaný zaplatiť spoločnosti G. B. a.s. istinu vo výške 682,50 eur s príslušenstvom, ktorý platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 10.06.2016.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.03.2016, právoplatného dňa 22.04.2016, sp.zn. 7T/8/2016 vyplýva, že E. W. (v tejto predmetnej trestnej veci vystupujúca v procesnom postavení ako svedkyňa) bola právoplatne odsúdená za pokračovací prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Z rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 31.10.2016, právoplatného dňa 31.10.2016, sp.zn. 7T/66/2016 vyplýva, že E. W. a W. Q. (v tejto predmetnej trestnej veci vystupujúci obaja v procesnom postavení ako svedkovia) boli právoplatne odsúdení v bode 1 rozsudku E. W. za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Trestného zákona a W. Q. za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2 a 3 rozsudku za pokračovací prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Zo skutkovej vety v bode 1 rozsudku vyplýva, že obvinená Zuzana W. s vedomím a súhlasom obvineného W. Q. do zmluvy uviedla v rozpore so skutočnosťou, že obvinený W. Q. je zamestnaný u živnostníka W. Y., so sídlom W. č. 7, Z. Z..

Z poskytnutých informácií zo strany spoločnosti G. B. a.s. (č.l. 479-483) vyplýva, že E. W. uzatvorila v mene spoločnosti niekoľko zmlúv s tým, že ako zamestnávateľa uviedla W. Y., IČO: XXX XXX 30. Išlo o zmluvy s N. X. zo dňa XX.XX.XXXX, s L. K. zo dňa XX.XX.XXXX, s O. Z. zo dňa XX.XX.XXXX a W. Q. zo dňa 20.11.2013.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 7T/45/2015 vyplýva, že konanie nie je skončené, nebol vyhlásený ani rozsudok. Z pripojeného spisu tunajšieho súd sp.zn. 30T/145/2015 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.11.2015 uznaný vinným v bode z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 09.03.2015 a v bode 2 rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 07.05.2015. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.07.2016 a bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 17 mesiacov. Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 14.07.2016, č.k. 5To/16/2016-358 predseda senátu odvolacieho súdu zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obžalovaným.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 Eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značkou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene vnikne do obydlija iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Výrok I.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba sa stal a že tento skutok spáchal obžalovaný, ktorý vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe v bode 1, pričom súd vyhlásenie obžalovaného, po tom ako sám prokurátor navrhol vyhlásenie prijať, prijal.

Protiprávnym konaním, obžalovaný v bode 1 rozsudku naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním a súčasne neoprávnene vnikol do obydlija iného a tam neoprávnene zotrval. Obžalovaný sa skutku dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, súd je toho názoru, že skutok bol v obžalobe okresnej prokuratúry správne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu a čin spácha vlámaním.

Súdu je z úradnej činnosti známy pokyn Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. IV/1 Spr 8/16/1000-23 zo dňa 30.05.2016, z obsahu ktorého okrem iného vyplýva, že v záujme zabezpečenia jednotného postupu prokurátorov v trestnom konaní pri výklade a aplikácii skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a kvalifikačného znaku vlámanie podľa § 122 ods. 4, § 138 písm. e) Trestného zákona.

Predmetný pokyn vychádza zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zjednotenie výkladu zákona v otázkach právnej kvalifikácie skutku vykazujúceho znaky jednočinného súbehu trestného činu krádeže vlámaním podľa § 212 Trestného zákona a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona spáchaného závažnejším spôsobom - vlámaním v zmysle § 138 písm. e) Trestného zákona, pomeru špeciality a zásady ne bis in idem sp.zn.: Tpj 78/2011 prijatého dňa 12.12.2011 a uverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 6/2012 pod číslom 116.

So stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa konajúci súd nestotožňuje, a to z týchto dôvodov:

Kým v prípade podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona je konanie páchatel'a charakterizované ako prisvojenie si cudzej veci tým, že sa jej páchatel' zmocní a zároveň spôsobenie malej škody, v prípade § 212 ods. 2 Trestného zákona je konanie páchatel'a charakterizované ako prisvojenie si cudzej veci tým, že sa jej páchatel' zmocní a zároveň prístupenie niektorej z celkom šiestich ďalších okolností, ktoré spočívajú buď v konaní páchatel'a (písm. a/, b/), alebo spočívajú v predmete útoku (písm. c/, d/ a e/) alebo spočívajú v okolnostiach na strane páchatel'a (písm. f/ - jeho predchádzajúce postihnutie za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch).

Konajúci súd je toho názoru, že pokiaľ je tá istá okolnosť súčasťou základnej skutkovej podstaty akéhokoľvek trestného činu, potom tá istá okolnosť nemôže byť súčasťou kvalifikovanej skutkovej

podstaty toho istého trestného činu - teda tá istá okolnosť nemôže podmieňovať použitie vyššej trestnej sadzby duplicitne. Ak teda páchatel' spácha čin uvedený v odseku 2 ustanovenia § 212 Trestného zákona (teda v prípade ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona „vlámaním“), potom okolnosť „vlámania“ nemôže byť súčasne aplikovaná ako okolnosť podmieňujúca právnu kvalifikáciu podľa § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona (porovnaj rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 09.09.2016, sp.zn. 15T/15/2016).

Navyše súdu uvádza, že sám prokurátor navrhol v prípade vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe 1, toto vyhlásenie prijať (!). Z uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.05.2017, č.k. 3To/25/2017-252 vyplýva, že inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmvanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ bol 7 krát súdne trestaný. Naposledy rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.11.2015, sp.zn. 30T/114/2015 na úhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 1 rok 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný sa dopustil priestupku proti majetku (8.12.2009, 06.11.2014), priestupku na úseku dopravy (07.09.2012, 08.02.2014, 22.02.2014) a dňa 05.05.2015 priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Z hodnotenia riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Ilava vyplýva, že správanie a vystupovanie obžalovaného bolo vždy na požadovanej úrovni, v súlade s ústavným poriadkom, disciplinárna odmena mu bola udelená 12.01.2017 za plnenie pracovných povinností. Nebol disciplinárne potrestaný. Zo správy o povesti Mesta Hlohovec vyplýva, že u obžalovaného nebol za posledné tri roky zaznamenaný žiadny priestupok.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona prirážajúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

U obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti a to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu, ktorý úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti vzhľadom na jeho vyhlásenie a tiež zistil dve prirážajúce okolnosti a to, že spáchal viac trestných činov (prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, nakoľko tento trestný čin spáchal skôr ako bol vyhlásený rozsudkom v konaní sp.zn. 30T/114/2015) a bol už za trestný čin odsúdený, čiže nedochádzalo k úprave trestnej sadzby vo výmere 0 - 2 roky. Súd však upustil od uloženia súhrnného trestu nakoľko úhrnný trest odňatia slobody, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 26.11.2015, právoplatným dňa 04.07.2016, sp.zn. 30T/114/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 14.07.2016, sp.zn. 5To/16/2016, vo výmere 17 mesiacov, považoval za dostatočný na ochranu spoločnosti ako i

nápravu páchatel'a a to i vzhľadom na správu riaditeľa ústavu, kde v súčasnosti trest odňatia slobody obžalovaný vykonáva.

Z dôkazov, ktoré súd vykonal k otázke náhrady škody, vyplynulo, že len poškodený Ing. V. K. si uplatnil škodu a vzhľadom na riadne uplatnenie si škody čo do dôvody i výšky, zaviazal obvineného, aby poškodenému škodu spôsobenú trestným činom nahradil.

Výrok II.

Podľa § 222 ods. 1 Trestného poriadku kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Na naplnenie subjektívnej stránky tohto trestného činu sa vyžaduje, aby páchatel' už v čase uzavierania zmluvy o úvere konal v úmysle vypožičané peniaze buď vôbec nevrátiť, alebo ich nevrátiť v dohodnutej lehote, alebo konal aspoň s vedomím, že peniaze v dohodnutej lehote nebude môcť vrátiť a že tým uvádza iného do omylu, aby sa na škodu jeho majetku obohatil. Ide o úmyselný trestný čin, ktorý je dokonaný spôsobením malej škody.

Iná situácia nastala pri posudzovaní viny obžalovaného za skutok zo dňa 10.12.2013. Na základe vykonaného dokazovania nepovažoval súd vinu obžalovaného za tento žalovaný skutok za preukázanú riadne a v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Obžalovaný poprel spáchanie skutku. Jeho výpoveď bola potvrdená svedkyňou W. K. ako aj N. X.. Pokiaľ ide o výpoveď W. K. z prípravného konania, súd na takúto výpoveď, ktorá nebola urobená kontradiktórnym spôsobom, keď zo spisu nevyplýva, žeby obhajkyňa vôbec bola o takomto úkone upovedomená, neprihliadal. Ďalším dôvodom je skutočnosť, že súd má o obsahu tejto výpovede pochybnosť. Bolo prinajmenšom preukázané, že osoba, ktorá mala byť prítomná pri výsluchu menovanej svedkyne, prítomná nebola, čo sám priznal príslušník PZ, ktorý výsluch menovanej svedkyne vykonával. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že to bola pracovníčka spoločnosti G. B. a.s. svedkyňa E. W., ktorá do klientskej karty zamestnávateľa dopísala, pričom telefónne číslo uvedené pri zamestnávateľovi používa práve jej druh W. Q., ktorí obaja boli za takúto trestnú činnosť v inej trestnej veci právoplatne odsúdení. Je nesporné, že všetky údaje do zmluvy a klientskej karty písala práve svedkyňa E. W., ktorá ako bola predvolaná na súd druhýkrát, odmietla vypovedať z dôvodu, žeby si mohla privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Počas celého konania sa nepreukázal úmysel (či už priamy alebo nepriamy) obžalovaného, žeby v čase uzatváranie zmluvy konal v úmysle peniaze nevrátiť alebo žeby konal aspoň s vedomím, že peniaze v dohodnutej dobe nebude môcť vrátiť, preto nebolo možné skutok ani prekvalifikovať na prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ako sa toho domáhala prokuratúra. Sám uviedol, že príležitostne pracoval. Súd navyše dáva do pozornosti i teóriu opatrnosti, ktorú súd v tomto konaní neuplatnil, nakoľko nebolo preukázané, žeby to bol obžalovaný, ktorý nepravdivé údaje uviedol do zmluvy, prípade vedel, že tieto údaje E. W. do zmluvy vpísala. Avšak navyše uvádza, že obyčajné klamstvo nie je „uvádzaním do omylu“ vtedy, keď tvrdenie konkrétnej osoby podlieha preskúmvaniu. Spoločnosť G. B. a.s. mala možnosť dostupnými prostriedkami sa omylu vyvarovať, pretože zo Živnostenského registra, ktorý je dostupný všetkým jednoznačne vyplýva, že W. Y., IČO: XXXXXXXX skončil podnikateľskú činnosť k 09.10.2013, pritom k podpisu zmluvy malo dôjsť dňa 10.12.2013. Čiže pokiaľ mohla táto spoločnosť si tvrdenie o zamestnaní preveriť bežne dostupnými prostriedkami, nemožno podľa názoru súdu len samotné uvedenie nepravdy bez ďalšieho považovať za „uvádzanie do omylu“ v tom zmysle ako to má na zreteli ustanovenie § 222 ods. 1 Trestného zákona.

Za tejto situácie nebolo možné uznať obžalovaného za vinného. Súd sa v tejto časti spravoval právnou zásadou „in dubio pro reo“. Ide o právnou zásadu, ktorá stanovuje povinnosť súdu rozhodovať v prospech obžalovaného, pokiaľ o jeho vine existujú pochybnosti, ktoré nemožno odstrániť. Treba zdôrazniť, že súd vykonal všetky navrhnuté dôkazy zo strany prokuratúry a pochybnosti sa súdu nepodarilo odstrániť ani výsluchom posledného svedka W. Y.. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že údaje o vymyslenom zamestnávateľovi boli do klientskej karty dopísané, ale nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný a preto súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd oslobodil obžalovaného, poškodenú spoločnosť TELERVIS PLUS a.s. v zmysle § 288 ods. 3 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody, ktorú si uplatnila, odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.